

Bruksela, 15 listopada 2021 r.
(OR. en)

13244/21

CONOP 69
COARM 213
CODUN 48
CFSP/PESC 1006

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie 6. konferencji przeglądowej Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych (konwencji CCW)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie 6. konferencji przeglądowej Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych (konwencji CCW) zatwierdzone przez Radę na jej 3826. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 15 listopada 2021 r.

**KONKLUZJE RADY W SPRAWIE SZÓSTEJ KONFERENCJI PRZEGLĄDOWEJ
KONWENCJI O ZAKAZIE LUB OGRANICZENIU UŻYCIA PEWNYCH BRONI
KONWENCJONALNYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ UWAŻANE ZA POWODUJĄCE
NADMIERNE CIERPIENIA LUB MAJĄCE NIEKONTROLOWANE SKUTKI (CCW)
(GENEWA, 13–17 GRUDNIA 2021 R.)**

1. Unia Europejska z zadowoleniem przyjmuje nadchodzącą szóstą konferencję przeglądową Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki (CCW), która to konferencja ma się odbyć w Genewie w dniach 13–17 grudnia 2021 r.
2. Szósta konferencja przeglądowa stanowi okazję do usprawnienia realizacji tej konwencji. Szczególnie istotne jest to, by konwencja uwzględniała nowe wydarzenia. UE przypomina, że musimy dołożyć wszelkich starań, by zachować stałą możliwość działania oraz zapewnić przyszłość tej konwencji, ponieważ jest ona kluczowym instrumentem międzynarodowego prawa humanitarnego.
3. UE podkreśla, że konwencja CCW to jedyne w swoim rodzaju forum międzynarodowe gromadzące ekspertów dysponujących fachową wiedzą dyplomatyczną, prawną i wojskową. W związku ze szczególnymi problemami związanymi z bronią uważaną za powodującą nadmierne cierpienia lub mającą niekontrolowane skutki, dzięki tej wiedzy przyjęto ograniczenia zastosowania konkretnych rodzajów broni, takich jak broń zapalająca – co zostało skodyfikowane w protokole III – a także zakazy używania konkretnych rodzajów broni, co zostało ujęte w protokole IV dotyczącym oślepiającej broni laserowej. Konwencja umożliwia m.in. elastyczne reagowanie na nowe tendencje w technologii broni i wspieranie wdrażania zasadniczej części międzynarodowego prawa humanitarnego, co przyczynia się do zapobiegania cierpieniom ludności cywilnej i uczestników walk oraz do ograniczania tych cierpień.

4. UE przypomina, że konwencja CCW i protokoły do niej stanowią niezbędną i integralną część międzynarodowego prawa humanitarnego, i ponownie zapewnia o zobowiązaniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich do poszanowania i pełnego przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego, a także do dalszej pełnej realizacji wytycznych UE dotyczących propagowania przestrzegania tego prawa.
5. UE zwraca uwagę na znaczenie upowszechniania konwencji i protokołów do niej, co nadal stanowi dla UE nadrzędny priorytet. UE popiera wszelkie starania na rzecz propagowania powszechności konwencji i protokołów do niej oraz stanowczo zachęcamy do przystąpienia do nich wszystkie kraje, które dotychczas tego nie uczyniły. UE podkreśla znaczenie przejrzystości i budowy zaufania przy realizacji konwencji CCW i protokołów do niej oraz zachęca wysokie umawiające się strony do regularnego sporządzania szczegółowych sprawozdań.
6. UE z zadowoleniem przyjmuje prace przeprowadzone w poprzednich latach przez grupę ekspertów rządowych ds. pojawiających się technologii w zakresie systemów śmiertelnej broni autonomicznej oraz dostrzega istotny wkład tej grupy w nasze zrozumienie tego złożonego tematu i w znalezienie wspólnego mianownika. UE podkreśla, że istotne jest, aby grupa ekspertów rządowych dalej prowadziła swoje prace – także w okresie poprzedzającym szóstą konferencję przeglądową konwencji CCW – na podstawie solidnego mandatu, tak by umożliwić dokonywanie postępów. UE podkreśla, że konwencja CCW jest właściwym międzynarodowym forum w tym względzie i że oczekujemy od niej rezultatów. UE jest nadal zdecydowana prowadzić starania w ramach rządowej grupy ekspertów, by zapewnić, aby wynik odzwierciedlał konieczność przestrzegania prawa międzynarodowego, zwłaszcza międzynarodowego prawa humanitarnego, uwzględniając odnośne kwestie etyczne. UE zwraca uwagę, że ludzie muszą podejmować decyzje w odniesieniu do zastosowania śmiertelnej siły, sprawować kontrolę nad systemem śmiertelnej broni, którego używają, i być stale odpowiedzialni za decyzje o użyciu siły, by zapewnić zgodność z prawem międzynarodowym, zwłaszcza z międzynarodowym prawem humanitarnym.

7. UE jest nadal stanowczo zobowiązana do zmniejszania cierpienia i szkód spowodowanych przez miny, miny-pułapki i inne urządzenia. Zmieniony protokół II stanowi ważny instrument międzynarodowego prawa humanitarnego i zwracamy się do wszystkich państw, które dotychczas tego nie uczyniły, aby do niego przystąpiły.
8. UE jest głęboko zaniepokojona rosnącym w skali światowej wpływem ataków z użyciem improwizowanych urządzeń wybuchowych (IED) oraz ich masowym wykorzystywaniem i ich masowymi skutkami, w szczególności podczas dokonywania aktów terrorystycznych. Używanie improwizowanych urządzeń wybuchowych przeciwko ludności cywilnej i cywilnej infrastrukturze, w tym systemom opieki zdrowotnej, powoduje zatrażające szkody humanitarne, zwłaszcza w środowiskach miejskich, i wymaga pilnej reakcji. Aby poradzić sobie z tym globalnym zagrożeniem, potrzebne są starania na rzecz poprawy prewencji, gotowości i reagowania. Potrzebna jest systematyczna wymiana informacji o incydentach z udziałem improwizowanych urządzeń wybuchowych, by opracować odpowiednie środki obrony. Należy ograniczyć dostęp do prekursorów przez odpowiednio szybką utylizację wybuchowych pozostałości wojennych, zgodnie z zobowiązaniem na podstawie protokołu V, oraz przez bezpieczne zarządzanie zapasami amunicji. Należy identyfikować i likwidować szlaki handlu prekursorami materiałów wybuchowych. Należy przeprowadzać dekontaminację w połączeniu ze staraniami określonymi w innych konwencjach o rozbrojeniu, takich jak konwencja o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych, która zawiera zobowiązanie państw stron do usunięcia wszystkich rodzajów min przeciwpiechotnych, w tym min improwizowanych.

9. UE stanowczo potępia wszelkie przypadki używania min przeciwpiechotnych, w tym min improwizowanych, które naruszają normę zakazującą stosowania min przeciwpiechotnych. Używanie min przeciwpiechotnych gdziekolwiek, kiedykolwiek i przez kogokolwiek jest dla Unii Europejskiej niedopuszczalne. Apelujemy do wszystkich stron o powstrzymanie się od produkowania, nabywania, tworzenia zapasów, handlu, przetrzymywania lub przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o wstrzymanie stosowania tych min na świecie, bez względu na to, czy zostały one wyprodukowane przemysłowo czy w sposób improwizowany. Miny przeciwpiechotne i wybuchowe pozostałości wojenne nadal stanowią nadmierne obciążenie dla poszczególnych osób, rodzin, społeczności, regionów i państw. Jako główny podmiot zapewniający współpracę i pomoc w działaniach przeciwminowych, UE wspiera państwa strony, w których miny są problemem, w ich staraniach na rzecz realizacji ich zobowiązań w ramach konwencji. Od 2018 r. UE przekazała 280 mln EUR na działania przeciwminowe. Państwa członkowskie UE znajdują się także wśród największych darczyńców na świecie na rzecz działań przeciwminowych. Istnieje wyraźna potrzeba pogłębionej współpracy, pomocy i mobilizacji zasobów w kierunku świata wolnego od min. Brak zasobów finansowych stanowi istotne wyzwanie i UE apeluje do wszystkich podmiotów – publicznych lub prywatnych – o zbiorowe zbadanie możliwości nowych i alternatywnych źródeł finansowania.
10. UE podkreśla skutki humanitarne i poważne konsekwencje dla rozwoju społeczno-gospodarczego spowodowane masowym i nieproporcjonalnym użyciem min innych niż miny przeciwpiechotne (MOTAPM). Strony, uznając, że miny inne niż miny przeciwpiechotne są legalną bronią, są zobowiązane do zapewniania, by miny te były używane zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym, m.in. stosując wszelkie wykonalne środki ostrożności, by chronić ludność cywilną przed skutkami użycia tej broni. UE uważa, że państwa strony powinny dalej dyskutować nad kwestią sposobu zapewniania przestrzegania zmienionego protokołu II, także w odniesieniu do min innych niż miny przeciwpiechotne. Kwestia min innych niż miny przeciwpiechotne powinna zatem pozostać w programie konwencji CCW w celu dalszego omówienia, tak aby wysokie umawiające się strony mogły dalej zajmować się tą sprawą w sposób konstruktywny i przejrzysty.

11. Szósta konferencja przeglądowa stanowi także okazję do zapewnienia stabilności finansowej i organizacyjnej tej konwencji, umożliwiając solidną i stałą realizację. W szczególności UE dostrzega, że wpłacanie przez wysokie umawiające się strony rocznych wkładów w całości i w odpowiednim terminie jest w dalszym ciągu niezbędne do zapewnienia skutecznego funkcjonowania konwencji i protokołów do niej, a także prac jednostki wspierającej realizację konwencji. UE apeluje do wszystkich wysokich umawiających się stron o wypełnianie zobowiązań finansowych odpowiednio szybko oraz wzywa wszystkie państwa strony do wpłacania obowiązkowych wkładów w całości i w odpowiednim terminie.
12. UE wyraża poparcie dla administracji i realizacji konwencji CCW i protokołów do niej, a w szczególności dla jednostki wspierającej jej realizację; zachęca ONZ do zapewnienia sprawnej i skutecznej realizacji tej konwencji. W tym względzie UE ma przyjemność ogłosić, że wsparcie finansowe ze strony UE na rzecz wzmocnienia konwencji CCW wynosi 1,6 mln EUR przez 2 lata (decyzja Rady (WPZiB) 2021/1694 z dnia 21 września 2021 r.). Decyzja ta stanowi wyraźny polityczny sygnał ze strony UE dotyczący wagi, jaką UE przykładą do multilateralizmu i światowego ładu opartego na zasadach, a także znaczenia, jakie UE przywiązuje do solidnej realizacji i solidnego upowszechniania konwencji CCW.
-